AJÁNLÁS

A sorsom kincset nem mért jaj nekem,
Hogy öntsem édes, mind de mind eléd,
Az életemben nem fakadt virág,
Hogy lábadhoz terítsem szőnyegét.

De mint a kagyló, mely a seb nyomán
A drága gyöngyre váltja életét
E pár dalomban minden kincsemet,
A szívemet hozom ma, ím eléd.

Ha egyszer, majd letép a durva sors,
Ha már a testem porladó halott
A szívem egy-egy dalban él tovább
S hogy érted dobbant bennük hallhatod.

Marschalkó Lajos és felesége

VALLOMÁS

Egy szót szeretnék csak kimondani
Mint még nem mondta soha, senki más,
Hogy benne égjen, forrjon lángolón
Minden vágyam, mint vad villámcsapás
Hogy érezz benne érzést égetőt,
Mit hoztam hozzád annyi sorson át
S ez zengjen zúgjon, mintha szélvihar
Búgat egy roppant égi orgonát.

Egy szót szeretnék csak kimondani,
Mint még nem mondta senki, senki se,
Hogy több legyen, mint én s az életem,
Szebb, mint megannyi tündérszép mese.
Ezernyi ősöm lobbant véreként
Égesse, mint a billyog lelkedet,
Legyen tűzcsóva, melynek fényinél
Igaz magam, majd érted s megleled.

Egy szót szeretnék csak kimondani,
Úgy, mint nem mondta soha senki más,
Hogy benne zengjen minden esküvés,
Alázat, hit, vagy szentelt fogadás,
Egy szó legyen, de mint kohóba láng
Lobogja szívek forró, vad dalát,
S acélba égve, mint örök kapocs,
Hozzám szorítson minden sorson át.

Egy szót szeretnék csak kimondani,
Mint még nem mondta soha, senki más,
De lásd a szívem, ajkam tétova,
Megülte szörnyű idegen varázs.
Ember vagyok, nem büszke Oceán,
Nem szélvihar, se tűz, se égi fény,
Nem esti szellő, nem is holdsugár,
Erőm, a szívem gyatra és szegény.

Egy szót szeretnék csak kimondani,
Mint még nem mondta senki, senki más,
Hogy benne titkok néma éjjelén,
Álom ha tárul a szívembe láss!
De nem lehet! Szívemre két szemed
Igézve ont le bűvös titku leplet
S dadogva, mint a gyermek, halk imát,
Súgom füledbe: Kedvesem szeretlek!

NYÁRI CSILLAG VAGY

Olyan vagy, mint a nyári csillagok,
Ha minden utam, álmom itt hagyott
Szemedből gyul rám tiszta égi fény
S vezet csillagként álmok éjjelén.

Olyan vagy, mint a nyári tiszta hold,
Mely sima tóra ámulni hajolt,
S mint hold a tóban, mely nem ver habot,
Lelkemben mindig arcod láthatod.

A CSILLAGOK LEGENDÁJA

Régi legenda mondja így:
– Mindig, amikor két ember
Egymásra gondol szerelemmel,
Fényes augusztus éjjeken,
Csillag fut le a mély egen.
Régi legenda mondja:
De hogyha mindig leesik,
Lehull egy csillag csodája,
Valahányszor gondolok rája
Sziporkás nyári ég alatt,
Ragyogó égi kárpiton,
Egyetlen csillag sem marad.

MAGAMHOZ

Szeptember 11. – 1927.

Csak álom festett eddig ím,
Varázst szemed elébe
Álmaidba megjelent
A hír, fény, pompa képe.

És hitted: élet, élni kell
Magadnak, senki másnak
Futni lány és hír után,
Míg tart a nagy varázslat.

A lány ölén s világba kint
Úgy tenni férfi tiszted
S sírod érdemeljen el
Egy büszke obeliszket.

De jő nap. Gyermek álmokon
Csak végig szánt tiporva
S minden másként van ha már
Belépsz a férfi korba.

Mert férfi ésszel más a sors,
Mit ifju álom festett
Mit lenéztél egykoron,
Az mind szívedbe reszket.

A hír, – reájössz – délibáb
És bármiként adasson,
Utad, célod mégis ez:
Egy tiszta-ölü asszony.

S nevedet bár messzi kor
Márványába vésse,
Boldoggá csak egy tehet:
A fiad gügyögése.

És nem gyönyör, mi fáradón
Lankad el karunkba
Megnyugvást nem ad soha
Csak jól végezett munka.

És rájössz: kell a drága pénz,
De nem tivornya végből,
Ám, hogy gyújtson dús mosolyt
Az asszonyod szeméből.

Mert élni érte, hogy ha tudsz,
A szíved sorsa lássa:
Száz más csóknál többet ad
Csak egy simogatása.

És álmok tölte nélkül is
Szép lesz az élet vége:
Nem kőoroszlán: hűs akác
Hajol sírod fölébe.

SZÍV VAGYOK

Csak szív vagyok, de semmi semmi más
Száz lüktetés, száz tompa dobbanás
Kis hús-darab, mely balga és botor,
Robotra járó szüntelen motor.

Csak szív vagyok, nem büszke emberész,
Mely csillagokra szállni is merész,
Nem gondolat, nem eszme és erő,
Amellyel halni kész a vakmerő.

Csak szív vagyok, pár nesz, pár gyenge hang,
Örökkön kongó halk üveg-harang
S a végzetemhez kell csak oly kevés:
Egyforma könnyen öl a bú s a kés.